

שנוי במחלוקת. מייקל ג'קסון

המלך חי לפחות כך נדמה באלבומו החדש של מייקל ג'קסון, "Michael"

כשקיבלתי את "Michael", האלבום החדש של מייקל ג'קסון, הרגשתי קצת מוזר. עדיין לא יצא לי לשמוע דיסק חדש של אומן שכבר אינו בין החיים, שלא לדבר על לסקר אותו. אפילו חברה שלי מיד אמרה: "איך תוכלי לכתוב דברים לא טובים על אדם שמת?". מזל שאחרי שהאזנתי לאלבום הבנתי שאין משהו רע לכתוב עליו. הוצאתו של "Michael" הייתה שנויה במחלוקת. האלבום מורכב משירים שמייקל ג'קסון, מה שאומר שהוא לא היה שלם איתם. מעריציו הוותיקים בוחזי אמביוולנטיים בנוגע לאלבום זה: מצד אחד, מדובר בחומרים חדשים של מלך הפופ שמעולם לא שמעו. מצד שני, מייקל עצמו לא רצה להוציא את השירים האלה. מצד שלישי, יציאת האלבום לוותה בשמועות על כך שזהו זיוף ושלא מדובר בקולו האמיתי של מייקל. אכן בלגן. השיר שפותח את האלבום הוא הדואט של מייקל עם אייקון, "Hold My Hand", שנשמע יותר כמו שיר טיפוסי של אייקון מאשר של מייקל. לעומת זאת, "Hollywood Tonight" כבר מזכיר לנו יותר עם מי יש לנו עסק, ומחזיר לנו את מייקל שאנחנו מכירים בשיר פאנקי שגורם לנו לעזוב הכל ולהיסחף איתו בריקוד. "I Like The Way You Love Me" הוא שיר נעים ומתוק כל כך שתקבלו כאב שיניים. אבל האווירה הקסומה הזאת תיעלם כלא הייתה עם "Monster", דואט עם 50 סנט, שמכיל צרחות, זכוכיות מתנפצות והרגשה כללית שמדובר בהתפרצות עצבים שמייקל נקלע אליה במקרה. גולת הכותרת של האלבום היא השיר "Breaking News", שהוא סוג של שיר מחאה הומוריסטי נגד תרבות צלמי הפראצ'י והתקשורת, שהפכה את מייקל לבדיחה לא פעם במהלך חייו. תקנו את "Michael" - אם זה כמחווה למלך הפופ, אם זה מתוך סקרנות ואם זה מפני שאתם מעריצים מושבעים. אל תיתנו לו להישכח.

כ"ג מיכל פורת
מתאים למי שאוהב את: מייקל, מייקל ומייקל

60 << מעריב לנוער

לנאויים ש... כלום. ואם יש משהו שקוואמי עושה זה נלחם. כל שיר הוא מלחמה פרטית, לא מתפשרת, שמכילה מילים מדויקות שנוגעות במקומות הכי כואבים. באלבום השלישי של קוואמי והחלבות, "זרים במאה ה-21", שנוצר יחד עם רמי פורטיס, קוואמי אומר את כל מה שעל לבו בלי טיפת סינון. סליחה, הוא צועק את כל מה שעל לבו; אם זו דעתו הנוקבת נגד הממסד והפוליטיקה בשיר המעולה "תה", ואם זה ב"מכשפות" (גולת הכותרת של האלבום בעיניי), שכל מילה בו נמצאת בדיוק במקום ומתארת מצב נוראי, שלצערי הוא גם נכון ("רק כי רוב המדינה הולכת בשורה אחת לא

המלצה

רוצים להקים להקה? אתר "חזרות" מספק לכם מידע שיעזור לכם לעשות זאת

כמה פעמים ראיתם בדמיונכם את הלהקה שתמיד חלמתם שתהיה לכם: ארבעה חברים: גיטריסט, בסיסט, מתופף, אולי קלידן, נפגשים בחדר החזרות שלוש פעמים בשבוע ומתאמנים על השירים שאתם כתבתם (כי אתם הרי הסולנים, אלא מה?)? לרבים יש חלום כזה, אך רובם לא עושים איתו הרבה, אם מטעמי עצלות, כסף, חברים שלא מתמידים או פשוט חוסר ידע בכל העולם הגדול הזה שנקרא "שואביז". האתר www.hazarot.co.il, ששייך לקבוצת "מוזיקלי", מרכז בתוכו את כל המידע שאתם צריכים כדי להפוך ללהקה. בנוסף לכך שהוא מציג בפניכם מידע מפורט על כל חדרי החזרות וההקלטות בישראל, הוא מאפשר לכם למצוא נגנים ומורים לנגינה ולצפות באינדקס של מאות להקות צעירות בישראל. והנה מגיע הקטע המעניין: האתר גם מתמחה בסקרים שקשורים לעולם המוזיקה, וכל סקר שתטרוח לענות עליו - תוכלו לראות גם את תוצאותיו. כך למשל גילינו ש-29 אחוז מתוך המוזיקאים באתר בכלל לא עובדים בתחום המוזיקה, 28 אחוז לומדים

קליט וממכר. הדואט עם פורטיס, "תחסתי אותי", שנטחן בגלגל"צ, הוא אולי אחד השירים הקליילים באלבום, אבל גם הוא בעל עוצמה מיוחדת וטקסט משוגע במיוחד. האווירה הכללית של האלבום היא מחאתית, פסימית למדי ומביעה את הזרות ואת הניכור שנוצרו בחברה שלנו וברור שהם מפריעים מאוד לקוואמי. בואו רק נגיד שעם שירים כאלה, אני מוכנה להיות פסימית לנצח.

כ"ג יובל שמחי
מתאים למי שאוהב את: פורטיס, מוקי וגיימן

צילום: ירון דילשטיין

להקת אפצ'י הצעירה, מתוך "נותנים ברוק 3"

את התחום, ולעשרה אחוזים המוזיקה משמשת כהכנסה נוספת. סקר מעניין נוסף שאל את המוזיקאים "באיזה כלי אתה מנגן?". 48 אחוז גילו שהם מנגנים בגיטרה, 23 אחוז בקלידים, ואילו רק תשעה אחוזים הודו שהם אינם מנגנים כלל. הלהקות שכבר מתאמנות בחדרי החזרות נשאלו כמה עולה להן להשתמש בחדר החזרות רוב המצביעים ענו שהם משלמים עד 40 שקל לשעה, מחיר יפה לכל כיס, ורק 12 אחוז ענו שהם משלמים לשעת חזרה למעלה מ-80 שקל. עוד סקרים עוסקים במסטרינג, בשיטות לימוד למוזיקה ובמציאת סטודיו באתר. בין אם אתם מוזיקאים בתחילת דרככם ובין אם אתם כבר ותיקים בתחום, נראה ששווה לקפוץ לאתר ולקבל מידע בנושאים שונים הקשורים למוזיקה. מי יודע, אולי תמצאו את הלהקה הבאה שלכם.

אפרת ליפשיץ